

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1055 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/31/2016/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

97/2016. számú (VI. 2.)

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2016. február 3-án előterjesztett **panasza alapján indult eljárásban** a 2016. június 2-án megtartott zárt ülésén született állásfoglalását

m e g k ü l d i a z O r s z á g o s R e n d ő r f ő k a p i t á n y n a k .

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben **alapjogot súlyosan sértő intézkedésre került sor.**

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszbeadványt a [...] kerületi Rendőrkapitányság küldte meg 2016. február 3-án, a panaszossal szemben 2016. január 9-én foganatosított rendőri intézkedéssel szemben.

I.

1) A panaszbeadványt a [...] kerületi Rendőrkapitányság küldte meg a Testület részére, melyben tájékoztatták a Testületet, hogy a 2016. január 9-én, elfogatóparancs alapján elfogott panaszos gyanúsítottként kihallgatása során panasszal élt a [...] kerületi Rendőrkapitányság beosztottai által, 2016. január 8-án foganatosított rendőri intézkedés ellen. A panaszos indítványozta, hogy a kihallgatásáról készült jegyzőkönyvet a rendőrség küldje meg a Budapesti Nyomozó Ügyészség, és a Testület részére.

2) A [...] kerületi Rendőrkapitányság mellékelte a 2016. január 8-án készült, gyanúsított kihallgatásáról szóló jegyzőkönyvet, melyben a panaszos előadta a panaszát.

---

¹ Az Rtv. 93/A. §. (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük

A jegyzőkönyv készült a [...] kerületi Rendőrkapitányságon, a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 227. § (1) bekezdésébe ütköző és az (1) bekezdés a) pontja szerint minősülő a sértett munkakörének ellátásával, közmegbízatus teljesítésével vagy közérdekű tevékenységével összefüggésben elkövetett becsületsértés vétség gyanúja miatt folyamatban lévő eljárásban a panaszos kihallgatása alkalmával 2016. január 8-án 23 óra 32 perckor. A jegyzőkönyvet 2016. január 9-én 3 óra 5 perckor zárták le.

A gyanúsítás, valamint a panaszos eljárási jogaira és kötelezettségeire vonatkozó szükséges figyelmeztetések, tájékoztatások elhangzása után a panaszos kijelentette, hogy azokat megértette, és a gyanúsítás ellen panaszt kíván tenni, mivel a terhére rótt bűncselekményt nem követte el.

A Testület a következőkben a gyanúsított kihallgatásról szóló jegyzőkönyv panasszal kapcsolatos részeit ismerteti. A panaszos az elfogása kapcsán panaszolta, hogy nem kapott határozatot az elfogató parancsról, illetőleg az azzal kapcsolatos tértivevényt többszöri kérése ellenére sem mutatták be. A panaszos álláspontja szerint az egész eljárás retorzió a [...] és a [...] kerületi Rendőrkapitányság részéről. A panaszos előadása szerint a [...] kerületi, illetőleg a [...] kerületi Rendőrkapitányság többször is elfogultan intézkedett vele szemben. A panaszos álláspontja szerint, ha a kapitányságvezetővel szemben áll fenn elfogultsági ok, akkor a kapitányság állományába tartozó többi rendőr sem járhatnak el az ő ügyében. A panaszos úgy véli, hogy a vele szembeni eljárásokból elfogultság miatt többször is kizárt [...] kerületi, illetőleg a [...] kerületi Rendőrkapitányság rendőri csak forrónyomos cselekményekben és rendkívüli intézkedésekben rendelkeznek hatáskörrel.

A panaszos előadta, hogy a kapitányságra szállítása során, illetőleg a kapitányságon is többször kérte, hogy értesítsék az ügyvédjét, azonban a rendőrök ezt nem tették meg.

A panaszos úgy véli, hogy indokolatlan volt a megbilincselése, ráadásul az arra való figyelmeztetés sem hangzott el előtte. Az intézkedő rendőr azt mondta a kapitányságon, hogy már megszokta, hogy a panaszos ellenáll. A panaszos pedig csak azt kérte többször, hogy saját autójával mehessen a kapitányságra.

A panaszos megjegyezte, hogy a hatalomfitogtató [...] kerületi Rendőrkapitányság már eljátszotta, hogy úgy adtak ki elfogató parancsot és körözést, hogy a panaszost nem értesítették. A panaszos véleménye szerint jelen ügyben is ez áll fenn. A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (továbbiakban: Be.) szerint a gyanúsítottnak, illetve az ügyben érdekeltnek minden esetben e határozatokat postai úton tértivevénnel kell megküldeni.

A [...] kerületi Rendőrkapitányságon a panaszos érezte, hogy feszül és fáj a feje, homályos a látása. Jelezte, hogy szívritmus problémái vannak, és ezért kérte a rendőröket, hogy biztosítsanak számára vérnyomás csökkentő és szívritmus szabályozó gyógyszert, mivel a vérnyomás csökkentő gyógyszereit nem vitte magával, azonban ennek nem tettek eleget a rendőrök. A panaszos kérte azt is, hogy vigyék magukkal a lakására kártyázó rendőrök, mivel szerette volna magához venni az életmentő, létfontosságú gyógyszereket, illetőleg a beteg testvére ellátását és felügyeletét biztosítani. A rendőrök ezt sem biztosították. A panaszos előállításánál nem biztosították megfelelő kéztisztítószerrel, illetőleg a kabátját is összekenték, mellyel megsértették. A panaszos sérelmezi, hogy indokolatlanul rabosították, hiszen a [...] kerületi Rendőrkapitányságon már többször rabosították, így az adatai a nyilvántartásban fellelhetők.

A panaszos kifogásolta továbbá, hogy a kapitányság épületén belül a várakozó helyiségben az eljáró rendőrön nem volt kitűző, jelvény, illetve sorszám. A panaszos többször kérte a rendőrt, hogy mutassa meg neki jelvényét, aki azonban erre nem volt hajlandó.

A panaszos állítása szerint elfogató parancsot többszöri kérésére sem adták át, illetve mutatták meg.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a [...] kerületi Rendőrkapitánysághoz. A rendelkezésre bocsátott iratok alapján az alábbiak állapíthatók meg.

1) Dr. D. S. r. ezredes, kapitányságvezető 2016. február 22-én kelt átiratában az alábbiakról tájékoztatta a Testületet.

A kapitányságvezető átirata alapján a panaszossal szemben az intézkedést foganatosító rendőrök 2016. január 8-án 21 óra 30 perckor kezdték meg az intézkedést a Budapest, [...] kerület [...] u. 23. szám alatt, mivel onnan a panaszos kért segítséget gyermekláthatási ügyvel kapcsolatban. A panaszos tett tehát bejelentést, aki a helyszínen a rendőröknek elmondta, egy elmaradt gyermekláthatás bepótlását beszélte meg a volt feleségével, amely során a volt feleség azt ígérte meg, hogy a fenti napon 20 órakor átviszi a panaszoshoz a közös gyermeküket, azonban ez nem történt meg.

A panaszost a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 33. § (1) bekezdés b) pontja alapján állították elő, mivel a [...] kerületi Rendőrkapitányság a panaszos körözését rendelte el. A panaszos előállítása 2016. január 8-án 21 óra 30 perctől 2016. január 9-én 3 óra 45 percig tartott. Az előállítás ideje alatt a [...] kerületi Rendőrkapitányság beosztottai nem folytattak le semmilyen eljárási cselekményt. A panaszost az előállítás okáról pedig még a helyszínen tájékoztatták.

Az előállítást a vonatkozó jogszabályok szerint hajtották végre. Az előállító egységben az előállítottak részére rendelkezésre áll kéztisztítószer, melynek használata nem kötelező, így az előállított felnőtt emberként maga döntheti el a személyes higiéniai igénye alapján, hogy azt használja-e. A [...] kerületi Rendőrkapitányság a panaszossal szembeni intézkedésben és őrzésben érintett rendőrei határozottan kijelentették, hogy a panaszos ruházatát nem piszkolták be, és nem rongálták meg.

A panaszossal szemben az Rtv. 48. § d) pontja alapján, előzetes figyelmeztetést követően bilincset alkalmaztak, mivel az intézkedés során a panaszos abszolút nem volt együttműködő, csak többszöri határozott rendőri felszólításnak volt hajlandó engedelmeskedni, a rendőrökkel pedig lekezelő, cinikus hangnemben beszélt.

A panaszossal szembeni intézkedésben és őrzésben érintett rendőrök egybehangzóan kijelentették, hogy a panaszos nem jelezte számukra, hogy szívritmus problémái vannak. A szolgálatirányító parancsnok kiment a panaszos lakcímére, hogy meggyőződjön arról, hogy valóban ott tartózkodik-e a fogyatékos testvére. A kikerülő szolgálatirányító parancsnok részére senki sem nyitott ajtót a lakásnál, azonban a szomszédok elmondták, hogy a panaszosnak van egy gondozásra szoruló testvére, akit azonban már egy hónapja nem láttak.

Az intézkedő rendőrök a jogszabályokban meghatározottak szerint jogszerűen, szakszerűen, arányosan és részrehajlás mentesen intézkedtek. A [...] kerületi Rendőrkapitányság korábban büntető-és szabálysértési ügyekben kizárásra került a panaszossal kapcsolatban, amelyek a következők.

- 2012. december 24-én 9 óra 50 perckor a panaszos bejelentése alapján a [...] kerületi Rendőrkapitányság eljárást indított garázdaság szabálysértésének elkövetése miatt. A panaszos ezen eljárásban is kizárási indítványt terjesztett elő, arra hivatkozva, hogy a kapitányság az eljárást elfogultan folytatta le, mivel dr. R. L., a kapitányság volt vezetője a panaszos volt élettársával intim viszonyban volt. Továbbá azzal vádolta a kapitányságot, hogy „Dr. D. S. által vezetett rendőrségen a szemlélet nem változott, maradt az agresszív brutális, rendőri hazudozás.” Az indítványnak a Budapesti Rendőr-főkapitányság helyt adott, és a [...] kerületi Rendőrkapitányság kijelölése mellett határozott. Ezen ügyben a [...] és a [...] kerületi Ügyészség a Pesti Központi Kerületi Bíróság végzése alapján nyomozást rendelt el garázdaság vétsége miatt. A nyomozás során a panaszos indítványozta a [...] kerületi Rendőrkapitányság kizárását.
- 2013. május 14-én a panaszos feljelentése alapján indult büntetőeljárásban dr. M. O. r. főhadnagy kizárási indítványt terjesztett elő, melynek helyt adva a [...] kerületi Rendőrkapitányság került kijelölésre.
- 2014. december 22-én a panaszos elektronikus formában feljelentéssel élt D. S. [...] kerületi rendőrkapitány hivatali visszaélés, valamint a [...] és a [...] kerületi Ügyészség vezetőjével szemben hamis tartalmú iratok készítése miatt, korábbi hatósági döntések és intézkedések vonatkozásában. A panaszos maga kérte a hatóság kizárását a vele szemben, illetőleg az általa tett feljelentések vonatkozásában. A kizárási indítványban megjelölt okok a kapitányságvezetővel szemben merültek fel. A szubjektív ügyintézés látszatától mentes eljárás biztosítása, valamint a pártatlanságba vetett bizalom megőrzése érdekében szükségessé, egyben indokolttá vált a kizárási indítvány előterjesztése.
- 2014. december 16-án a panaszos feljelentése alapján indult büntetőügyben a panaszos szintén kizárási indítványt terjesztett elő 2015. február 5-én.

Az intézkedő rendőrök kulturáltan, de határozottan intézkedtek a panaszossal szemben.

Az intézkedő rendőrök az intézkedés megkezdésekor a jogszabályban meghatározottak szerint napszaknak megfelelően köszöntek, bemutatkoztak, közölték jelvéyszámukat és beosztási helyüket, majd tájékoztatták a panaszost az intézkedés okáról. Az intézkedő rendőrök a vonatkozó normák szerinti egyenruhában látták el szolgálati feladataikat, amelyen megtalálható volt a rendszeresített jelvényük, valamint hímzett azonosítójuk. A [...] kerületi Rendőrkapitányságon nincs várakozó helyiség kialakítva, csak ügyfél váró van, ami az épület bejáratánál található, azonban a panaszos az előállítása alatt ott nem tartózkodott.

A panaszos a rendőri intézkedés alatt nem volt együttműködő, csak többszöri rendőri felszólításnak volt hajlandó engedelmeskedni, a rendőrökkel pedig lekezelő, cinikus hangnemben beszélt.

2) Az elfogás végrehajtásáról/ kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló jelentésből a következők állapíthatóak meg.

A jelentés szerint O. L. r. ftórm. 2016. január 8-án 21 óra 30 perckor a panaszossal szemben az Rtv. 29. § (1) bekezdése 1. pontja alapján igazoltatást, az Rtv. 31. § (1) bekezdése szerint személyi szabadságában korlátozott személy átvizsgálását, továbbá az Rtv. 33. § (1) bekezdés b) pontja alapján előállítást foganatosított.

A személyes szabadság korlátozásának, kényszerítő eszköz alkalmazásának helye: [...] u. 23. szám alatti helyen. Az intézkedés során O. L. r. ftórm. a panaszossal szemben az Rtv. 48. § d) pontja szerint ellenszegülés megtörése érdekében bilincset alkalmazott. A kényszerítő eszköz alkalmazását megelőzően, az arra vonatkozó figyelmeztetés elhangzott. A bilincset 2016. január 8-án 21 óra 45 perctől 22 óra 10 percig alkalmazta a 30/2011. (IX.22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 41. § (4) bekezdés b) pontja szerint a kezek előre bilincselésével. A rendőri intézkedés során a panaszosnak sérülése, illetőleg a kényszerítő intézkedés és/vagy eszköz alkalmazása során anyagi kár nem keletkezett.

A panaszos az Rtv. 18. § (1) bekezdése alapján a hozzátartozója, illetőleg képviselőjének kiértesítését nem kérte.

A személyi szabadságot korlátozó intézkedésről az értesítés az Rtv. 33. § (1) b)c)d)f) pontja, valamint a Szolgálati Szabályzat 42. § (2), 45. §, és a 46. § (2) bekezdése alapján megtörtént. A [...] kerületi Rendőrkapitányságot értesítették, mint elrendelő hatóságot. Az értesítésről T. A. r. fhdgy. intézkedett.

Az intézkedés alapjául szolgáló esemény rövid leírása szerint O. L. r. ftórm. szolgálata teljesítése során, a fenti napon 21 óra 30 perckor az Észak-Pest Központ utasítására, kollégájával V. Gy. c. r. ftzls-sal megjelent a fenti helyen, mivel onnan a panaszos kért segítséget gyermekláthatási ügygel kapcsolatban. A helyszínen a panaszos fogadta a rendőröket, aki a rendőrök kérdésére elmondta, hogy egy elmaradt gyermekláthatás bepótlását beszélte meg a volt feleségével, amelyben a volt feleség azt ígérte, hogy aznap 20 órakor átviszi hétvégére a panaszoshoz a közös gyermeküket. Ezt követően a rendőrök a helyszínen meghallgatták L. M-t, aki elmondta, hogy semmilyen elmaradt gyermekláthatás bepótlását nem beszéltek meg, és ezért nem adta át a gyermekeket láthatásra, mivel aznap nincs jogszerű láthatása a panaszosnak. Ezek után a panaszos adatait ellenőrizték a számítógépes nyilvántartásban, és megállapította, hogy a panaszost a [...] kerületi Rendőrkapitányság becsületsértés elkövetése miatt körözi, melyben kérték a panaszos elfogását és előállítását. Ezt közölték a panaszossal, illetőleg felszólította, hogy a személygépkocsijával parkoljon le szabályos módon, mivel a rendőrök kiérkezésekor szabálytalanul másodikként várakozott a fenti cím előtt. Erre a panaszos azt felelte, hogy nem áll félre, mivel ő saját személygépkocsijával kíván a [...] kerületi Rendőrkapitányságon megjelenni. A rendőrök tájékoztatták, hogy ez nem lehetséges, azonban ő ezt nem értette meg, többször is ismételte, hogy ő a saját személygépkocsijával kíván bemenni a kapitányságra, úgyhogy az egyik rendőr beül mellé, és a panaszos vezesse. Erre a rendőrök azt válaszolták, hogy ez nem lehetséges, és többször is felszólították, hogy parkoljon le a gépjárművel szabályosan, azonban azt mondta a panaszos, hogy nem hajlandó a rendőrökkel bemenni a kapitányságra, mivel otthon a gyermek kora óta agyvérzés miatt folyamatos ápolásra, gondozásra szoruló testvére, aki ő gondoz, és nem lehet magára hagyni. A fentieket O. L. r. ftórm. felvette a kapcsolatot [...]8-sal, és a helyszínre kérte őt. Mind ezután megkérdezte panaszostól, hogy hogyan jött el otthonról

gyermekláthatási ügyet intézni, melyre azt felelte a panaszos, hogy 20 percre otthon lehet hagyni a testvérét. Elmondta továbbá, hogy nem tehet róla, hogy a volt felesége „szórakozik” vele, és már 45 perce várakozik rá és a rendőrségre.

O. L. r. főrm. jelentésében megjegyezte, hogy a panaszos a kapitányságon előadta, hogy a testvére 24 órás felügyeletet igényel, ezért azzal, hogy magára hagyta, amíg a gyermekláthatási ügyet intézte, nagymértékben veszélyeztette az egészségét. Ezután kb. 4., illetve 5. felszólításra, és még a [...] 8-as helyszínre érkezése előtt a panaszos eleget tett a rendőrök kérésének, és szabályosan leparkolt a személygépjárművel. Majd O. L. r. főrm. felhívta figyelmét, hogy személyes értékeit a gépjárműből vegye magához, illetőleg, ami a gépjárműben marad, azt zárja a csomagtartóba. A panaszos ezt megtette, és a gépjárművet lezárta. Ezt követően a rendőrök felszólították a panaszost arra, hogy vele szemben bilincset fognak alkalmazni az esetleges ellenszegülés megtörésére, majd a bal csuklójánál a kezét megfogva kezeit előre helyzetben megbilincseltek. A panaszos az előállítás során mindvégig hangoztatta az eljárás jogszerűségét.

A fentieket jelentették a rendőrök az Észak-Pest központnak, majd a panaszost sérülés és panasz nélkül a [...] kerületi Rendőrkapitányságra előállították, ahol átadták a [...] 8-as szolgálatirányító parancsnoknak, továbbá a gondoskodtak a körözést elrendelő [...] kerületi Rendőrkapitányság értesítéséről. A [...] kerületi Rendőrkapitányság azt a tájékoztatást adta, hogy a [...] kerületi Rendőrkapitányságon fogják kihallgatni a panaszost.

Mind ezután a szolgálatirányító parancsnok megjelent a panaszos lakcímén, hogy ellenőrizze a panaszos által elmondottak valódiságát. A címen senkivel sem sikerült felvenni a kapcsolatot, mivel nem nyitotta ajtót senki, csupán a szomszédok mondták el, hogy a panaszosnak valóban van egy gondozásra szoruló testvére, aki már egy hónapja nem láttak, és nem tudják megmondani, hogy otthon van-e, vagy esetleg kórházban.

3) Az előállítás végrehajtásáról szóló parancsnoki jelentés a panaszos Rtv. 29. § (1) bekezdés 1) pontja szerinti igazoltatását, az Rtv. 31. § (1) bekezdés szerinti átvizsgálását, az Rtv. 33. § (1) bekezdés b) pontja szerinti előállítását jog – és szakszerűnek, valamint az Rtv. 15. §-a alapján arányosnak értékelte.

4) Az előállítás idejéről szóló igazolás szerint a rendőrség igazolta, hogy a panaszos 2016. január 8-án 21 óra 30 perctől 2016. január 9-én 3 óra 45 percig a [...] szám alatti [...] kerületi Rendőrkapitányság épületében tartózkodott.

A panaszos aláírásával hitelesítetten kijelentette, hogy az előállítás időtartama alatt sérülése nem keletkezett, azonban panaszosa igen. A panaszos aránytalan és indokolatlan előállítása, flegma lekezelő beszédstílus miatt, illetőleg amiatt tett panaszt, hogy nem értesítették az ügyvédjét.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseire – a panaszosok kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításra jutott.

A panaszos sérelmezte a jogtalan előállítását, indokolatlan megbilincselését, továbbá az arra vonatkozó előzetes figyelmeztetés elmulasztását. A panaszos kifejezetten kifogásolta az előállításának körülményeit, illetve azt, hogy az előállítása során nem biztosították számára a létfontosságú gyógyszereit, valamint a gondozásra szoruló fogyatékos testvére ellátását, felügyeletét. A panaszos sérelmezte továbbá, hogy a rendőrök részrehajlóan intézkedtek vele szemben, illetve a kérése ellenére nem értesítették az ügyvédjét, valamint a rendőrök nem tettek eleget azonosítási kötelezettségüknek.

1) A Testület elsőként panaszeljáráásban megvizsgálta, hogy mely panaszosi sérelmek kivizsgálásra terjed ki a hatásköre.

A panaszos kihallgatása során sérelmezte, hogy őt bűncselekmény elkövetésével gyanúsították meg. Továbbá álláspontja szerint őt szükségtelenül „rabosították” 2016. január 8-án, hiszen őt azt megelőzően már több alkalommal is „rabosították”, tehát már szerepelt a bűnügyi nyilvántartásban.

A Testület hatáskörével kapcsolatban hivatkozik az Rtv. 92. § (1) bekezdésére, amely szerint azon rendőri intézkedéseket és mulasztásokat vizsgálhatja, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),

- a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (különösen: igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),

- a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás stb.) tekintetében van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése szerint, akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálják el.

A Testület hatásköre vizsgálatánál, az Rtv. fentebb idézett rendelkezései mellett figyelemmel volt a legfőbb ügyész helyettesének NF.8380/2010/8-I. sz. alatti, 2010. október 7-én kelt, a testületi hatáskör kérdésében írt levelére, amely szerint a Be. 196. §-a szerint panasz „célja a nyomozás során a hatékony jogorvoslat lehetőségének biztosítása a nyomozó hatóság vagy az ügyész határozatába (Be. 169. §) nem foglalt döntésével, intézkedésével (pl. gyanúsítás közlése) szemben, vagy az intézkedés elmulasztása miatt. A panaszt a büntetőeljárás szabályai szerint kell elbírálni”. Ezért a legfőbb ügyész helyettes a Be. 60. §-ának (1) bekezdésében és a 77. §-ának (2) bekezdésében írt, a büntetőeljárás során végzett eljárási cselekmények általános alapelvei mellett is úgy véli, a Be. 196. §-ában foglalt panasz a büntetőeljárás törvényben

szabályozott intézkedés alkalmazásának elrendelése, vagy az intézkedésről való döntés elmulasztása miatti jogsérelem esetén terjeszthető elő.

Az Rtv. IV., V., VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértésével, intézkedéssel vagy annak elmulasztásával, illetve a kényszerítő eszköz alkalmazásával összefüggő jogsérelem elbírálása – függetlenül attól, hogy milyen eljárásban kerül rá sor – az Rtv. 92 – 93/B. §§-ok tekintendők irányadónak, amennyiben a sérelem tárgya a rendőr magatartása, az intézkedés kiválasztásának és foganatosításának a módja.

Az ügyész tehát a nyomozó hatóság által foganatosított (vagy elmulasztott) eljárási cselekmény megalapozottságát, a büntetőeljárás törvénynek megfelelő voltát vizsgálhatja, abban azonban nem foglalhat állást, hogy a végrehajtás módja az Rtv. rendelkezéseinek megfelelt-e.

A fenti rendelkezés értelmében a Testületnek nem terjed ki hatásköre olyan kérdések vizsgálatára, amely a rendőrség azon intézkedésével vagy mulasztásával kapcsolatosak, amelyet egy büntetőeljárás során nyomozó hatóságként eljárva végez. Az ilyen jellegű panaszokra a Be. 195-199. §-ai biztosítják a megfelelő jogorvoslatot. A konkrét ügyben kétség kívül megállapíthatóvá vált, hogy a panaszos a rendőrségnek olyan mulasztását, illetve intézkedését (nyomozati cselekmények elmulasztása) is sérelmezte, amelyet a rendőrség nyomozó hatóságként eljárva, a Be. rendelkezései alapján végzett.

A bűnügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény rendelkezik az arcképmás nyilvántartásba vétele céljából foganatosított mintavételi eljárásról. A 92. § (1) bekezdése szerint a büntetőeljárás alá vont személy arcképmásának rögzítéséről a 6. § (3) bekezdése szerinti nyomozó hatóság vagy ügyészség a megalapozott gyanú közlését követően haladéktalanul gondoskodik.

A 6. § (1) szerint a személyazonosító adatok és fényképek nyilvántartásában az érintett arcképmását nyilván kell tartani, ha

- a) bűncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúja miatt büntetőeljárás alá vonták, vagy
- b) a bíróság vele szemben bűnösséget megállapító jogerős ítéletet hozott.

A fentiekből következik, hogy a Testületnek nincs hatásköre a gyanúsítás jogszerűségét megvizsgálni. Továbbá a Testület a büntetőeljárás cselekmények, így a büntetőeljárás alá vont személy képmása rögzítésének, jogalapja (közismert néven: „rabosítása”) vizsgálatára sem rendelkezik hatáskörrel.

A fentiekre tekintettel a Testület a büntetőeljárással kapcsolatos panaszok tekintetében hatásköre hiányát volt kénytelen megállapítani.

A Testület ellenben vizsgálatának tárgyává tette a panaszos előállítását, valamint annak körülményeit, valamint a bilincs alkalmazásának jogszerűségét. A Testület továbbá megvizsgálta, hogy a rendőrök eleget tettek-e az azonosítási kötelezettségüknek, illetőleg betartották-e az intézkedés során a részrehajlás mentes intézkedés követelményét, és végül azt, hogy a rendőrök értesítették-e a panaszos ügyvédjét.

IV.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye II. cikkében rögzített emberi méltósághoz, valamint az abból levezethető testi integritáshoz fűződő alapvető jogát, továbbá a IV. cikkében foglalt személyi szabadsághoz, illetve a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogát az alábbiak szerint.

1) A Testület érdemben elsőként a panaszos előállítását vizsgálta meg.

a.) Az előállítás jogalapja tekintetében a következő megállapításokat teszi.

A rendőrség tájékoztatása szerint a panaszost az Rtv. 33. § (1) bekezdésének b) pontja alapján állították elő.

A rendőrség tájékoztatása szerint, a helyszíni intézkedés során a panaszos és a volt feleségének meghallgatását követően az intézkedő rendőrök a felek adatait ellenőrizték a számítógépes nyilvántartásban, és megállapították, hogy a panaszost a [...] kerületi Rendőrkapitányság becsületsértés elkövetése miatt körözi. A körözésben a kapitányság elrendelte a panaszos elfogását és előállítását. Ezt közölték a panaszossal, majd miután többszöri felszólításnak eleget téve szabályos leparkolt a személygépkocsijával, előállítását a [...] kerületi Rendőrkapitányságra.

Az Rtv. 33. § (1) és (2) bekezdése taxatív sörölja fel az előállítás okait, amelyek közül az előállítás végrehajtásáról szóló jelentésben (valamint valamennyi egyéb rendőrségi dokumentumban) az intézkedő rendőrök a panaszos előállítása indokaként az Rtv. 33. § (1) bekezdésének b) pontját jelölték meg, amely alapján a rendőr elfogja és az illetékes hatóság elé állítja azt, aki ellen elfogatóparancsot, nemzetközi elfogatóparancsot, illetve európai elfogatóparancsot adtak ki.

A Testület tekintettel arra, hogy az elrendelő [...] kerületi Rendőrkapitányság a panaszbeadvány megküldésekor úgy nyilatkozott, hogy a panaszost elfogatóparancs alapján állították elő, a Testület megállapította, hogy a rendőrség a panaszossal szemben elfogató parancsot rendelt el bűncselekmény elkövetése miatt. A fenti napon, a helyszínen intézkedő rendőrök a panaszos személyazonosító adatainak ellenőrzése során olyan információ birtokába jutottak, mely szerint a [...] kerületi Rendőrkapitányság elfogatóparancsot bocsátott ki a panaszossal szemben, melyben elrendelte elfogását, valamint előállítását. Az Rtv. 33. § (1) b) pontja mérlegelést nem tűrve írja elő a rendőr számára, hogy elő kell állítani azt, aki ellen elfogató parancsot, nemzetközi elfogatóparancsot, illetőleg európai elfogatóparancsot adtak ki. Ennek megfelelően a rendőrök kell jogalap birtokában állították elő a panaszost.

A fentiekben kifejtettek alapján a Testület álláspontja szerint a panaszos előállítására megfelelő jogalap birtokában került sor.

b) Az előállítás időtartamának jogszerűsége kapcsán a Testület az alábbi megállapításokra jutott.

A panaszos előállítását az előállításról szóló igazolás szerint 2016. január 8-án 21 óra 30 perctől 2016. január 9-én 3 óra 45 percig tartott. Tehát a panaszos előállítását összesen 6 óra 15 percig tartott.

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése szerint a rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal, 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.

A Szolgálati Szabályzat 30. §-ának (3) bekezdése szerint az előállítás a fogvatartott személy szabadon bocsátásáig vagy őrizetbe vételéig, illetve előzetes letartóztatásáig, de legfeljebb az Rtv. 33. §-ának (3) bekezdésében meghatározott ideig tart.

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése főszabályként a „szükséges” időt jelöli meg és csak végső korlátként, határozza meg a 8 órás (illetve indokolt esetben, külön alaki feltételek mellett a további 4 órás) időtartamot. Felhívja a Testület a figyelmet az előállítás intézményének a személyi szabadságot súlyosan korlátozó jellegére, amelyre értelemszerűen vonatkozik az Rtv. 15. § (1) bekezdésében meghatározott azon általános arányossági követelmény is, mely szerint „a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával”.

A rendőrség nem nyilatkozott érdemben arról, hogy a panaszossal szemben milyen eljárási cselekményeket fogantatosítottak az előállítását során, a rendelkezésre álló iratok alapján közelítő pontossággal rekonstruálható, hogy mi történt az előállítás időtartama alatt. A bejelentés helyszínére a rendőrség 2016. január 8-án 21 óra 30 perckor érkezett meg, ahol felvették a kapcsolatot a panaszossal, aki igazoltatták, majd meghallgatták a bejelentéssel kapcsolatban. Ezt követően igazoltatták, és meghallgatták a panaszos volt feleségét is. Mind ezután a rendőrök a panaszos és a volt felesége adatait ellenőrizték a körözési nyilvántartásban, és megállapították, hogy a [...] kerületi Rendőrkapitányság körözi a panaszost. A körözésben elrendelték a panaszos elfogását és előállítását. Majd ezt közölték a panaszossal, és felszólították arra, hogy parkoljon le szabályosan a személygépkocsijával. A panaszos kijelentette, hogy nem hajlandó a kapitányságra menni, mivel folyamatos ápolásra szoruló testvéréről kell gondoskodnia. Végül a panaszos többszöri felszólítás után volt hajlandó szabályosan leparkolni a gépkocsijával. Ezt követően figyelmeztették, hogy vele szemben bilincselt foglalkozni, utána pedig beszállították a [...] kerületi Rendőrkapitányságra. A kapitányságon sérülés és panaszmentesen átadták a panaszost a szolgálatirányító parancsnoknak. Majd értesítették a körözést elrendelő [...] kerületi Rendőrkapitányságot. Tekintettel arra, hogy a panaszos gyanúsított kihallgatásáról szóló jegyzőkönyvben az szerepel, hogy a jegyzőkönyv a [...] kerületi Rendőrkapitányság épületében készült, így a panaszost a [...] kerületi Rendőrkapitányságról átszállították a [...] kerületi Rendőrkapitányságra, mivel a panaszos gyanúsított kihallgatását ott fogantatosították. A panaszos gyanúsítottként történő kihallgatása 23 óra 32 perckor kezdődött, és 2016. január 9-én 3 óra 5 perckor ért véget. Végül a szükséges dokumentációk kitöltése (amely kb. 30 percet vehetett igénybe) után 2016. január 9-én 3 óra 45 perckor szabadon bocsátották a panaszost.

A Testület megállapítása szerint az előállítás időtartama a panaszos személyi szabadságának korlátozásának időpontjától számítandó, tehát a rendőri intézkedés kezdetétől, amely jelen ügyben 21 óra 30 perc. Tehát összesen 6 óra 15 percen keresztül tartott a panaszos előállítását,

amely során érdemi cselekményt a panaszossal szemben a kapitányságon való átadást megelőzően feltehetőleg kb. 30 percben hajtottak végre, mely során igazoltatták, meghallgatták, majd vele szemben ruházatátvizsgálást fogantatosítottak. Az kapitányságra történő beszállítását megelőzően tanúsított ellenszegülő magatartása az említett időtartamot hosszabbíthatta. Ezt követően a panaszost a kapitányságra szállították, ahol átadták sérülés-és panaszmentesen. Majd értesítették az [...] kerületi Rendőrkapitányságot. A panaszos kihallgatása 23 óra 32 perckor kezdődött, és 2016. január 9-én 3 óra 5 perckor véget ért. Ezt követően a szükséges dokumentációk kitöltését követően a panaszost szabadon bocsátották. A Testület megállapította, hogy a panaszossal szemben közelítőleg 1 órán keresztül nem hajtottak végre eljárási cselekményt. Az előállítás időtartamát a panaszos ellenszegülő magatartása, illetőleg a gyanúsított kihallgatása hosszabbíthatta jelentősen. A Testület véleménye szerint a panaszos személyi szabadságának korlátozása jogszerű és arányos volt, hiszen ezen időtartamon belül egyrészt érdemi cselekményeket hajtottak végre a panaszossal szemben és a Testület álláspontja szerint a közelítő pontossággal rekonstruált holtidő, amely során semmiféle eljárási cselekményt nem fogantatosítottak a panaszossal szemben, nem tekinthető aránytalanul hosszúnak. Emiatt a Testület véleménye szerint a panaszos előállítása ezen időtartam kapcsán nem sértette a személyi szabadsághoz fűződő alapvető jogát.

Így a fentiekre tekintettel, a Testület álláspontja szerint a panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető joga nem sérült az előállítás ideje kapcsán, hiszen az megfelelt az Rtv. 15. §-ában foglalt követelménynek.

c) A Testület megvizsgálta, hogy a rendőrök tájékoztatták-e a panaszost az előállítás okáról.

A panaszos sérelmezte, hogy a helyszínen többszöri kérésére sem adták át, illetve nem mutatták meg neki az elfogató parancsot.

A rendőrségi iratok tanúsága szerint a panaszost a helyszínen tájékoztatták az előállítás okáról.

Az Rtv. 20. § szerint a rendőrt az intézkedés során az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye, vagy szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye igazolja. A rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor – köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről és előterjesztésére nyitva álló határidőről.

A Szolgálati Szabályzat 5. §-a tovább részletezi az Rtv 20. §-ában foglalt rendelkezéseket. A jogszabályhely értelmében az intézkedést a rendőr – az Rtv. 20. § (2) bekezdésének első mondatában meghatározottak közlését megelőzően – a napszaknak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha a rendőr egyenruhát visel, tisztelgéssel kezdi meg. A polgári ruhában intézkedő rendőr az intézkedés megkezdése előtt szolgálati igazolványát és azonosító jelvényét felmutatja. Ez a közlés akkor mellőzhető, ha az ott meghatározott információk előzetes közlése, valamint a szolgálati igazolvány és az azonosító jelvény felmutatása az intézkedés megtételét lehetetlenné teszi, vagy annak eredményességét aránytalan mértékben veszélyezteti.

Az Rtv. 33. § (4) bekezdése szerint az előállítottat szóban vagy írásban az előállítás okáról tájékoztatni kell, és az előállítás időtartamáról részére igazolást kell kiállítani.

A Testület a vizsgálata során megállapította, hogy nincs jogszabályi rendelkezés arra vonatkozóan, hogy a rendőrségnek az elfogás foganatosításakor, illetve az előállítás megkezdésekor be kell mutatnia az elfogatóparancsot az intézkedés alá vont személynek. Továbbá a helyszínen intézkedő rendőröktől nem volt elvárható, hogy az adott pillanatban fizikailag rendelkezésükre álljon az elfogatóparancs, így eleve kivitelezhetetlen lett volna annak megmutatása. Minderre tekintettel a Testület álláspontja szerint a rendőrség eleget tett a jogszabályi kötelezettségének azáltal, hogy az előállítást megelőzően közölte a panaszossal annak okát, tehát azt, hogy a [...] kerületi Rendőrkapitányság elfogatóparancsot bocsátott ki el vele szemben, melyben elrendelte a panaszos elfogását és előállítását. Erre tekintettel tájékoztatták, hogy az Rtv. 33. § (1) bekezdés b) pontja alapján előállítják.

Tekintettel a fentiekben kifejtettekre, a Testület álláspontja szerint nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

2) Az előállítás körülményei kapcsán az alábbiakat állapította meg a Testület.

a) A panaszos állítása szerint az előállítás során nem biztosítottak számára kéztisztítószer.

A rendőrségi iratok tanúsága szerint, az előállító helyiségben az előállítottak részére rendelkezésre áll kéztisztítószer,- amelynek használata ugyan nem kötelező - így az előállított személyek maguk dönthetik el a személyes higiéniai igényük alapján, hogy használja-e azt.

Az Rtv. 2. § szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.

Az Rtv. 17. § (1) bekezdés szerint a rendőrség a feladatának ellátása során a testi épséghez, a személyes szabadsághoz, a magánlakás, a magántitok és a levéltitok sérthetlenségéhez, a személyes adatokhoz, valamint a tulajdonhoz fűződő jogokat a törvényben foglaltak szerint korlátozhatja.

Az Rtv. 18. § (2) bekezdése alapján a rendőrség gondoskodik a fogvatartott elhelyezéséről, a fogvatartás miatt bekövetkező egészségkárosodás megelőzéséhez szükséges ellátásáról. A sérült, beteg vagy más okból sürgős orvosi ellátásra szoruló fogvatartottat orvosi ellátásban kell részesíteni.

A 18. § (3) bekezdése szerint a fogvatartott jogait csak annyiban lehet korlátozni, amennyiben az a szökés vagy elrejtőzés, a bizonyítási eszközök megváltoztatásának vagy megsemmisítésének megakadályozását, újabb bűncselekmény elkövetésének megelőzését, illetőleg az őrzés biztonságát, a fogda rendjének megtartását szolgálja.

A Testület a történeti tényállás kialakítása során ellentmondást tapasztalt a rendőrség és a panaszos által előadottakban, hiszen a panaszos állításait a rendőrség határozottan megcáfolta. Figyelemmel arra, hogy a Testület az ellentmondást a rendelkezésére álló korlátozott számú bizonyítási eszközével és a birtokában lévő csekély bizonyítékkal nem tudta feloldani, ezért

csakis úgy határozhatott, hogy a panaszos által előadott sérelmek tekintetében a panaszos emberi méltósághoz fűződő alapvető jogának a sérelme nem megállapítható.

A fentiekre tekintettel a Testület álláspontja szerint a panaszos az emberi méltósághoz fűződő alapvető jogának a sérelme nem megállapítható.

b) A panaszos sérelmezte, hogy az előállítás során a rendőrök bepiszkolták a ruháját.

A panaszossal szembeni intézkedésben és őrzésben érintett rendőrök egybehangzóan azt állították a panaszos ruhájának bepiszkolása kapcsán, hogy a panaszos ruházatát nem piszkolták be, és azt semmilyen módon nem rongálták meg.

A Testület ezen kifogás kapcsán is olyan ellentmondást tapasztalt a rendőrség és a panaszos által előadottakban, hiszen a panaszos állításait a rendőrség határozottan megcáfolta. Figyelemmel arra, hogy a Testület az ellentmondást a rendelkezésére álló korlátozott számú bizonyítási eszközzel és a birtokában lévő csekély bizonyítékkal nem tudta feloldani, ezért csakis úgy határozhatott, hogy a panaszos által előadott sérelmek tekintetében a panaszos emberi méltósághoz fűződő alapvető jogának a sérelme nem megállapítható.

A fentiekre tekintettel a Testület álláspontja szerint a panaszos által előadott sérelmek tekintetében az emberi méltósághoz fűződő alapvető jogának a sérelme nem megállapítható.

3) A Testület ezt követően a panaszos bilincselésének körülményeit vizsgálta meg.

a) A Testület a panaszossal szemben alkalmazott bilincselés jogalapja kapcsán az alábbiakat állapította meg.

A panaszos állítása szerint őt indokolatlanul bilincselték meg.

A rendőrség tájékoztatása szerint a bilincs alkalmazásának jogalapja az Rtv. 48. § d) pontja [„a rendőr bilincset alkalmazhat a személyi szabadságában korlátozni kívánt vagy korlátozott személy ellenszegülésének megtörésére.”] volt. A kapitányságvezető átiratából megállapítható, hogy a rendőrök azért alkalmazták a panaszossal szemben bilincset, mivel az intézkedés során abszolút nem volt együttműködő, csak többszöri határozott felszólításnak volt hajlandó engedelmessé válni, továbbá lekezelő, cinikus hangnemben beszélt a rendőrökkel. Az elfogás végrehajtásáról/ kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló jelentés szerint, miután közölték a panaszossal, hogy előállítják a kapitányságra, többször felszólították, hogy parkoljon le szabályos módon, melynek csak kb. az 5. felszólításra tett eleget. Majd figyelmeztették, hogy vele szemben bilincset fognak alkalmazni az esetleges további ellenszegülés megtörésére. Ezt követően bal csuklóját megfogva kezeit előre helyzetben megbilincseltek.

A kényszerítő eszközök alkalmazásának általános szabályaként az Rtv. 16. §-ának (1) bekezdése rögzíti, hogy a rendőr kényszerítő eszközt csak a törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén, az arányosság elvének figyelembe tartásával alkalmazhat úgy, hogy az nem okozhat aránytalan sérelmet az intézkedés alá vontnak. Nincs helye a

kényszerítő eszköz további alkalmazásának, ha az ellenszegülés megtört, és a rendőri intézkedés eredményessége enélkül is biztosítható. (Az arányosság generális követelményét az Rtv. 15. §-a rögzíti, eszerint a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával. Több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.)

Az Rtv. 47. §-a értelmében a rendőr – intézkedése során – az ellenszegülés megtörésére testi erővel cselekvésre vagy cselekvés abbahagyására kényszerítést (testi kényszert) alkalmazhat.

Az Rtv. 48. §-a úgy rendelkezik, hogy a rendőr bilincset alkalmazhat a személyi szabadságában korlátozni kívánt vagy korlátozott személy

- a) önkárosításának megakadályozására,
- b) támadásának megakadályozására,
- c) szökésének megakadályozására,
- d) ellenszegülésének megtörésére.

A Szolgálati Szabályzat a kényszerítő eszközök általános szabályai között, a 39. § (1) bekezdésben rögzíti, hogy kényszerítő eszköz csak akkor alkalmazható, ha az intézkedés alá vont magatartása, ellenszegülésének mértéke annak Rtv. szerinti alkalmazását indokolja. A nagyobb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással járó kényszerítő eszköz akkor alkalmazható, ha a kisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással járó kényszerítő eszköz alkalmazása nem vezetett eredményre vagy sikere eleve kilátástalan.

Ugyanezen szakasz (2) bekezdése szerint az intézkedés alá vont személy magatartása szempontjából a rendőr az alábbiak szerint tesz különbséget:

- a) passzív ellenszegülést tanúsító személy, aki a rendőri intézkedés során a számára jogszerűen adott rendőri utasításokat nem hajtja végre, de tevőleges ellenszegülést nem mutat,
- b) aktív ellenszegülést tanúsító személy, aki nem veti magát alá a jogszerű rendőri intézkedésnek, magatartásával fizikai erő kifejtés útján is igyekszik azt megakadályozni,
- c) támadó magatartást tanúsító személy, aki az intézkedő rendőrre, valamint a támogatására vagy védelmére kelt személyre rátámad.

A (3) bekezdés szerint a kényszerítő eszköz alkalmazását jól hallható, közérthető és határozott módon a következő sorrendben meg kell előznie: a) a jogellenes magatartás abbahagyására való felszólításnak, „a törvény nevében” szavak előrebocsátásával, valamint b) a figyelmeztetésnek, hogy kényszerítő eszköz alkalmazása következik.

A bilincselés szabályait pedig a Szolgálati Szabályzat 41. §-a részletezi. Annak (4) bekezdése példálózó jelleggel felsorolja a bilincs alkalmazásának esetköreit, eszerint bilincs alkalmazása különösen azzal szemben indokolt, aki erőszakos, garázda magatartást tanúsít, és ennek abbahagyására testi kényszerrel nem készíthető, vagy aki az intézkedő rendőrt, annak segítőjét, illetve az intézkedésben közreműködőt megtámadja, akinek az elfogására bűncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúja miatt került sor, és szökése bilincs alkalmazása nélkül nem akadályozható meg, akinek a jogszerű intézkedéssel szembeni ellenszegülése testi kényszerrel nem törhető meg, aki önkárosító magatartást tanúsít, vagy ilyen magatartás tanúsításával fenyeget.

A Szolgálati Szabályzat 41. §-ának (6) bekezdés a) pontjának első fordulata szerint a bilincselés módját az intézkedő rendőr az adott körülmények között a legcélrányosabban választja meg azzal, hogy a kezek hátra bilincselése akkor célszerű, ha a bilincs alkalmazására testi kényszer útján kerül sor, vagy alapos okkal tartani lehet rendőr elleni támadástól, valamint szökéstől, másrészt az érintett személy szállítása, átkísérése nem az arra a célra kialakított járműben történik, harmadrésztől az érintett személyt a rendőr egyedül állítja elő, kivéve, ha az intézkedésben érintett kezei az erre a célra kialakított övhöz vannak bilincselve.

Az eset összes körülményére figyelemmel a Testület arra a következtetésre jutott, hogy az ellenszegülés megtörése érdekében foganatosított bilincselési ok nem fogadható el a bilincselés jogalapjaként. Hiszen a rendőrség akként nyilatkozott, hogy az ellenállás passzív módon valósult meg, a panaszos engedetlen magatartást tanúsított intézkedés során, és csak többszöri rendőri felszólítás után volt hajlandó eleget tenni annak. A Testület álláspontja szerint a panaszos többszöri felszólítást követően engedelmeskedett, a rendőrök pedig azt követően alkalmazták a panaszossal bilincset miután ő eleget tett a rendőri felszólításnak, ezt a rendőri jelentés is tartalmazza. A Testület véleménye szerint automatizmusként alkalmazták a bilincset a rendőrök, mivel a rendőrség előadása sem utalt arra, hogy miután az ellenállást a megtört, bármilyen többlet magatartás megvalósult volna a panaszos részéről, ami indokolta volna a súlyosabb kényszerítőeszköz alkalmazását vagy a testi kényszer siker eleve kilátástalan lett volna. *A jelentés is úgy fogalmaz, hogy a panaszos esetleges ellenszegülésének megtörése érdekében alkalmazták vele szemben bilincset.*

Másodszor a Testület megállapítása szerint a rendőrség nem tartotta be a kényszerítő eszközökkel szemben támasztott fokozatosság elvét. A fokozatosság elvének követelménye szerint, amennyiben a panaszos a rendőr ismételt felszólításának nem tesz eleget első lépésként testi kényszer alkalmazásával kellett volna a panaszost arra kényszeríteni, hogy tegyen eleget a rendőri felszólításnak, és amennyiben a testi kényszer alkalmazása nem vezetett volna eredményre akkor lett volna indokolt a panaszos bilincselése.

A fenti adatok, jogszabályi rendelkezések és az ebből levont következtetések alapján a Testület nem tartotta megalapozottnak az ellenszegülés megtörése végett alkalmazott bilincselést.

A Testület arra az álláspontra helyezkedett a fenti indokok alapján a panaszossal szemben alkalmazott bilincselés sértette a panaszos emberi méltósághoz való jogát.

b) A panaszos sérelmezte, hogy a bilincs alkalmazása előtt annak használatára vonatkozó előzetes figyelmeztetés nem hangzott el a rendőrök részéről.

A rendőrségi iratok tanúsága szerint bilincs alkalmazására előzetes figyelmeztetés után került sor.

Az Rtv. 61. § (1) bekezdése alapján a kényszerítő eszköz alkalmazására az érintettet - ha az eset körülményei lehetővé teszik - előzetesen figyelmeztetni kell.

Mind a rendőrség, mind a panaszos ellentétes tartalmú információkat hozott a Testület tudomására, azzal kapcsolatban, hogy a rendőrök a bilincselés alkalmazására vonatkozóan figyelmeztették-e a panaszost. Így a Testület nem tudta megállapítani a konkrét történeti

tényállást, mivel az esemény nem volt rekonstruálható további bizonyítékok hiányában. A Testület nem tudott állást foglalni tehát abban a kérdésben, hogy a rendőrség előzetes figyelmeztetésben részesítette-e a panaszost a bilincs alkalmazása előtt.

A tapasztalt, feloldhatatlan ellentmondásra tekintettel a Testület úgy határozott, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető jogának a sérelme nem megállapítható.

4) A panaszos sérelmezte, hogy az előállítása során nem biztosították számára az életmentő és létfontosságú gyógyszereit.

A panaszos állítása szerint a kapitányságon érezte, hogy feszül, illetve fáj a feje, homályos látása. Jelezte a rendőrök számára, hogy szívritmus problémái vannak, és nem vitte magával vérnyomáscsökkentő gyógyszereit, ezért kérte őket, hogy biztosítsanak neki vérnyomáscsökkentő és szívritmus szabályozó gyógyszert.

A rendőrség határozottan visszautasítja a panaszos állítását. A panaszossal szemben intézkedő rendőrök egybehangzóan kijelentették, hogy a panaszos nem jelezte számukra, hogy szívritmus problémái vannak, és gyógyszerre lenne szüksége.

Az Rtv. 2. §-a szerint „a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.” A 18. § (2) bekezdése szerint a rendőrség gondoskodik a fogvatartott elhelyezéséről, a fogva tartás miatt bekövetkező egészségkárosodás megelőzéséhez szükséges ellátásáról.

Az Rtv. 37. § szerint:

„A rendőr az önvészélyes állapot vagy a személyeket, illetőleg az anyagi javakat közvetlenül fenyegető veszélyhelyzet megszüntetése érdekében

a) megteszi a veszélyhelyzet elhárításához, megszüntetéséhez haladéktalanul szükséges, a feladatkörébe tartozó intézkedéseket;

b) intézkedik az önmagát vagy mást veszélyeztető állapotban lévő személy orvosi vizsgálatára, és közreműködik az egészségügyi intézetbe történő szállításában;

c) intézkedik az öngyilkosság lehetőség szerinti megakadályozására;

d) közterületen vagy nyilvános helyen - ha az élet vagy a testi épség védelme megkívánja - intézkedik a magatehetetlen, önkívületben lévő, illetve erősen ittas vagy bódult személynek a lakására vagy kijózanító állomásra, egészségügyi intézetbe kíséréséről, illetőleg szállíttatásáról;

e) területet lezárhat, és megakadályozhatja, hogy oda bárki belépjen vagy onnan távozzék, illetőleg az ott tartózkodókat távozásra kötelezheti.”

A Szolgálati Szabályzat 10. §-a szabályozza a biztonsági intézkedésre vonatkozó rendelkezéseket. E szerint:

„ (1) A rendőr az önvészélyes állapot vagy a személyeket, illetve az anyagi javakat közvetlenül fenyegető veszélyhelyzet észlelése esetén - az Rtv. 37. §-ában meghatározott intézkedések végrehajtása során - a helyszínen

- a) tájékozik, azonnali elsődleges jelentést tesz, az esemény jellegétől függően a veszély elhárításában közreműködni kötelezettek riasztja,
- b) gondoskodik az életmentésről és az elsősegélynyújtásról,
- c) intézkedik a vagyonmentésre és a további károk megelőzésére,
- d) jelentést tesz, szükség esetén újabb erőket és eszközöket igényel, valamint javaslatot tesz további intézkedések megtételére,
- e) intézkedik a bűncselekmények megelőzésére és a veszélyhelyzettel összefüggő bűncselekmények felderítésére,
- f) tájékoztatást ad a szolgálati elöljáró utasítása szerint, valamint
- g) intézkedik a közrendet zavaró cselekmények megszüntetésére, az illetéktelenek távoltartására, a közúti forgalom esetleges elterelésére, szükség esetén a személyek elszállítására, az állatok elterelésére.

(2) Biztonsági intézkedés keretében terület lezárására kell intézkedni

- a) természeti vagy ipari katasztrófa, valamint annak veszélye esetén,
- b) tüzeset, műszaki mentés helyszínén,
- c) bűncselekmény, közlekedési és egyéb baleset esetén,
- d) súlyos fertőző betegség, talált sugárzó anyag, robbanóanyag, robbantással történő fenyegetés esetén, valamint
- e) terrortámadás veszélye vagy terrorcselekmény esetén.

Mind a rendőrség, mind a panaszos ellentétes tartalmú információkat hozott a Testület tudomására, azzal kapcsolatban, hogy a panaszos jelezte-e azt, hogy szívritmus problémái vannak. Hiszen a rendőrség konkrét esetben csak akkor tudott volna a panaszos számára életmentő, illetve létfontosságú gyógyszereket biztosítani, továbbá a panaszos orvosi ellátásról gondoskodni, ha a panaszos jelezte volna, hogy rosszul érzi magát, mivel szívritmus problémái vannak. Így a Testület nem tudta megállapítani a konkrét történeti tényállást, mivel az esemény nem volt rekonstruálható további bizonyítékok hiányában. A Testület nem tudott állást foglalni abban a kérdésben, hogy a panaszost valóban jelezte-e egészségügyi problémáit.

A tapasztalt, feloldhatatlan ellentmondásra tekintettel a Testület úgy határozott, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető jogának a sérelme nem megállapítható.

5) A panaszos sérelmezte, hogy a rendőrök nem biztosították a gondozásra és ápolásra szoruló fogyatékos testvérének a felügyeletét.

A rendőrség tájékoztatása szerint miután a rendőrök közölték a panaszossal, hogy előállítják, a panaszos azt felelte, hogy nem hajlandó bemenni a rendőrökkel a kapitányságra, mivel otthon van a folyamatos gondozásra és ápolásra szoruló testvére, akit ő gondoz, és nem lehet magára hagyni. Ezután a rendőrök megkérdezték tőle, hogy akkor miért jött el otthonról, melyre a panaszos azt válaszolta, hogy 20 percre otthon lehet hagyni a testvérét. A panaszos kapitányságra szállítását követően, a szolgálatirányító parancsnok kiment a panaszos lakcímére, hogy meggyőződjön arról, hogy valóban ott tartózkodik-e a panaszos fogyatékos testvére. A kikerülő szolgálatirányító parancsnok részére senki sem nyitott ajtót a panaszos lakásánál, azonban a szomszédok elmondták, hogy valóban van a panaszosnak egy gondozásra szoruló testvére, aki azonban már egy hónapja nem láttak, és nem tudták megmondani, hogy otthon van-e, vagy esetleg kórházban.

A Szolgálati Szabályzat 15. §-a rendelkezik a gondoskodásra szoruló személyek és az őrizetlenül maradó vagyontárgyak megóvására tett ideiglenes intézkedésről. Az említett

jogszabályhely (2) bekezdése szerint, a hátramaradt betegről, magatehetetlen személyről, gyermekről történő gondoskodás érdekében a rendőr intézkedik. Ha a helyszíni ellátásuk nem oldható meg, kórházba, intézetbe utalásukról kell gondoskodni, valamint karitatív szervezetet is fel lehet kérni ellátásukra. A növények, haszon- és díszállatok gondozására a helyi önkormányzat jegyzője útján kell intézkedni.

A Testület megállapítása szerint mind a rendőrség, mind a panaszos egybehangzóan nyilatkozott atekintetben, hogy a panaszos jelezte, hogy gondozásra és ápolásra szoruló fogyatékos testvére van, akinek a folyamatos felügyeletét biztosítani kell. A rendőrségi iratok arról árulkodnak, hogy a rendőrség amiatt, hogy a panaszos állításáról meggyőződjenek, illetőleg a beteg testvér felügyeletének biztosítása érdekében a panaszos lakcímén megjelent, ahol azonban senki sem nyitott ajtót. A helyszínen a szomszédok arról tájékoztatták a rendőrséget, hogy valóban van a panaszosnak egy gondozásra szoruló testvére, de már egy hónapja nem látták. A Testület véleménye szerint a rendőrség helyesen járt el, amikor a panaszos lakcímén megjelent, hogy ellenőrizze, hogy van-e a panaszosnak folyamatos gondozásra szoruló fogyatékos testvére. Erre tekintettel a rendőrség eleget tett jogszabályi kötelezettségének.

A Testület megjegyzi, hogy sem a rendőrség, sem a panaszos nem említette, hogy a panaszos testvére, milyen fokú fogyatékoságban szenved. Így ha a fogyatékoság foka súlyos lett volna, akkor a rendőrségnek adott esetben az Rtv. 37. §-a szerinti biztonsági intézkedés keretében kellett volna a panaszos testvéréről gondoskodnia.

A fentiekre tekintettel a Testület álláspontja szerint nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

6) A Testület vizsgálat alá vonta a panaszos részrehajló rendőri intézkedésre vonatkozó kifogását.

A panaszos előadása szerint a [...] kerületi, illetőleg a [...] kerületi Rendőrkapitányság többször is elfogultan intézkedett vele szemben. A panaszos véleménye szerint az egész eljárás bosszú a rendőrség részéről. A panaszos álláspontja szerint, ha a kapitányságvezetővel szemben áll fenn elfogultsági ok, akkor a kapitányság állományába tartozó többi rendőr sem járhatnak el az ő ügyében. A panaszos úgy véli, hogy a vele szembeni eljárásokból elfogultság miatt többször is kizárt [...] kerületi, illetőleg a [...] kerületi Rendőrkapitányság rendőrei csak forrónyomos cselekményekben és rendkívüli intézkedésekben rendelkeznek hatáskörrel.

A rendőrségi iratok tanúsága szerint az intézkedés során a rendőrök a jogszabályban meghatározottak szerint jogszerűen, szakszerűen, arányosan és részrehajlásmentesen intézkedtek. A kapitányságvezető átiratából az is kiderül, hogy a [...] kerületi Rendőrkapitányságot korábban a panaszossal szemben indult több büntető- és szabálysértési eljárásban is kizárták.

A részrehajlás-mentes intézkedés követelményét az Rtv. 13. § (2) bekezdése rögzíti, amely szerint „a rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni”. A rendőri fellépés ezen követelmény értelmében az érintettel szemben nem lehet hátrányosabb (vagy előnyösebb) pusztán azért, mert személye a rendőr számára ellenszenves (vagy rokonszenves).

A Testület gyakorlata szerint a részrehajló rendőri intézkedés két értelmet takar; az egyik szerint részrehajlónak minősül a rendőri intézkedés, amikor a panaszost a rendőri intézkedés során azért éri hátrány, mert a panaszossal szembenálló felet előtérbe helyezi a rendőr azért, mert valamilyen kapcsolat (rokoni, baráti, ismeretségi) áll fent közöttük. A másik szerint pedig ezen eset hiánya esetén, amikor a rendőrök nem tesznek eleget azon kötelezettségüknek, hogy a kérésüket követően a helyszínen történeteket objektíven felderítsék.

A Testület a panaszos részrehajlásra vonatkozó kifogását jelen ügy kapcsán nem találta megalapozottnak. Figyelemmel arra, hogy bár a panaszos és a rendőrség egymással ellentétben álló információkat közölt a részrehajlás tekintetében, mégis az ellentmondást a Testület fel tudta oldani, hiszen a panaszos nem adott elő olyan körülményt, amely megalapozhatta volna az intézkedés részrehajló voltát. A Testület által kialakított történeti tényállás során sem állapítható meg olyan körülmény, amely megalapozhatta volna a panaszos fentebbi sérelmeit. Nem állapítható meg tehát olyan körülmény, amely arra utalt volna, hogy a panaszost bármilyen módon az elfogultságból hátrány érte volna az intézkedés során. Emiatt a Testület nem találta megalapozottnak a panaszos részrehajló rendőri intézkedésre vonatkozó állítását, így véleménye szerint a rendőrség nem intézkedett vele szemben részrehajlóan, így a Testület arra a konklúzióra jutott, hogy nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga.

A fentiekben közöltekre tekintettel a Testület úgy határozott, hogy a panaszossal szemben a rendőrök objektív alapon, részrehajlásmentesen intézkedtek, így nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga.

7) A Testület megvizsgálta, hogy a rendőrök eleget tettek-e az azonosítási kötelezettségüknek.

A panaszos kifogásolta, hogy a kapitányság épületében a várakozó helyiségben az eljáró rendőrön nem volt kitűző, jelvény, és sorszám. A panaszos többször kérte a rendőrt, hogy mutassa meg neki azokat, azonban a rendőr nem volt hajlandó eleget tenni a kérésnek.

A rendőrség tájékoztatása szerint az intézkedő rendőrök az intézkedés megkezdésekor a jogszabályban meghatározottak szerint napszaknak megfelelően köszöntek, bemutatkoztak, közölték jelvéyszámukat és beosztási helyüket, majd tájékoztatták a panaszost az intézkedés okáról. Az intézkedő rendőrök a vonatkozó normák szerinti egyenruhában látták el szolgálati feladatukat, amely megtalálható volt a rendszeresített jelvényük, valamint hímzett azonosítójuk. Továbbá a [...] kerületi Rendőrkapitányságon nincs kialakítva várakozó helyiség, csak ügyfél váró, melynek területén a panaszos nem tartózkodott.

Az Rtv. 20. § szerint a rendőrt az intézkedés során az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye, vagy szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye igazolja. A rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor – köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről és előterjesztésére nyitva álló határidőről.

A rendőr köteles – ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti – intézkedése megkezdése előtt szolgálati igazolványát vagy azonosító jelvényét felmutatni. Ha

a rendőr szolgálati igazolványának vagy azonosító jelvényének felmutatása az intézkedés megkezdése előtt veszélyeztetné az intézkedés eredményességét, úgy azt az intézkedés befejezésekor köteles felmutatni. Ha a rendőr egyenruhát visel, de az intézkedés során azonosító jelvénye nem látható, vagy azt nem viseli, akkor a ruházatán azonosító jelvényének számát jól láthatóan fel kell tüntetni.

A szolgálati fellépés módjára vonatkozó szabályokat a Szolgálati Szabályzat 5. §-a tovább részletezi. A jogszabályhely értelmében az intézkedést a rendőr – az Rtv. 20. § (2) bekezdésének első mondatában meghatározottak közlését megelőzően – a napszakknak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha a rendőr egyenruhát visel, tisztelgéssel kezdi meg. A polgári ruhában intézkedő rendőr az intézkedés megkezdése előtt szolgálati igazolványát és azonosító jelvényét felmutatja. Ez a közlés akkor mellőzhető, ha az ott meghatározott információk előzetes közlése, valamint a szolgálati igazolvány és az azonosító jelvény felmutatása az intézkedés megtételét lehetetlenné teszi, vagy annak eredményességét aránytalan mértékben veszélyezteti.

A belügyminiszter irányítása alá tartozó szervek egyenruha-ellátásra jogosult személyi állományának ruházati és öltözködési szabályzatáról, valamint a különleges foglalkoztatási állomány ruházati-, fegyverzeti-, kényszerítőeszköz és világítástechnikai felszereléséről szóló 71/2011. (XII. 31.) BM rendelet (továbbiakban: BM rendelet) 54. §-a alapján a szolgálati azonosító jelvényt a szolgálati, a gyakorló, a speciális ruházaton és a láthatósági átvetőn kell viselni. A hivatásos állomány a szolgálati azonosító jelvényt - a (3) és (4) bekezdésben foglalt kivétellel - az egyenruházati felsőruházatok mellzsebében, bal oldalt a zsebfedő alatt, a rögzítő gombjára gombolva, annak hiányában képzeletbeli helyére tűzve kell viselni. A szolgálati azonosító jelvényt a zsebtakaró alsó széle alá úgy kell feltűzni, hogy az a zseb függőleges középvonalával egybeessen. A testvédő készlet használatakor - és csakis ebben az esetben - a rendőrség igényjogosult állományának a szolgálati azonosító jelvényt testpáncél alatt a legkülső ruházat bal karjának tasakjában kell hordani.

Az 55. § értelmében a rendőrségi hímzett azonosító a szolgálati azonosító jelvény számát tartalmazó ruházati felszerelés, amely a gyakorló öltözetet viselő állomány részére, valamint a szolgálati azonosító jelvény láthatóságát nem biztosító felszerelés viselése esetén biztosítja az egyenruhát viselő állomány azonosíthatóságát. A rendőrségi hímzett azonosítót

- a) a 10M egységes rendészeti gyakorló zubbonyon jobb oldalt, a zseben, középen a húzózár fölött,
- b) a 10M egységes rendészeti gyakorló dzsekin jobb oldalt, a „RENDŐRSÉG” felirattal egyvonalban, középen, vagy
- c) a testvédőn jobb oldalt a mellvonal magasságában, középen kell viselni.

Az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv Öltözködési Szabályzatának kiadásáról 2/2014. (II. 12.) ORFK utasítás (továbbiakban ORFK utasítás) 2 6. pontja alapján a szolgálati azonosító jelvény viselése kötelező, amennyiben az egyenruhás rendőr állami, közhatalmi jogosítványok gyakorlásával összefüggő tevékenységet végez. A 27. pont szerint a szolgálati azonosító jelvényt a jó láthatósági átvető bal oldalának mellrészén található rögzítő gombjára gombolva kell viselni, a rendfokozati jelzést és a hímzett névkitűzőt a jó láthatósági átvetőn kialakított tépőzár rögzítők helyén kell viselni.

Figyelemmel arra, hogy a rendőrség határozottan visszautasította a panaszos állításának valóságalapját az azonosítás kapcsán, így a Testület ismét egy olyan ellentmondást tapasztalt

ezen panasz vonatkozásában, amelyet nem tudott feloldani a rendelkezésére álló bizonyítási eszközeinek és a bizonyítékoknak a segítségével. Ezért nem tudott egy olyan történeti tényállást kialakítani, amely során megvizsgálhatta volna a panaszos kifogását, így a Testület csak arra az álláspontra helyezkedhetett, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának a sérelme a rendőrök azonosítása kapcsán nem megállapítható.

A panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának a sérelme nem megállapítható a rendőrök azonosítása kapcsán.

8) A panaszos sérelmezte továbbá, hogy az előállítása során többször kérte az ügyvédje értesítését, azonban a rendőrök ennek nem tettek eleget.

Az elfogás végrehajtásáról/kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló jelentésből megállapítható, hogy a panaszost tájékoztatták arról a jogáról, hogy hozzátartó, illetőleg egyéb személy kiértesítését kérheti, azonban a panaszos nem élt ezzel a lehetőséggel, a hozzátartozójának, illetőleg képviselőjének értesítését nem kérte.

A Rtv. 18. § (1) bekezdése szerint, a fogvatartott részére biztosítani kell azt a lehetőséget, hogy egy hozzátartozóját vagy más személyt értesítsen, feltéve, hogy ez nem veszélyezteti az intézkedés célját. Ha a fogvatartott nincs abban a helyzetben, hogy e jogával élhessen, az értesítési kötelezettség a rendőrséget terheli. Ha a fogvatartott fiatalkorú vagy gondnokság alá helyezett, haladéktalanul értesíteni kell törvényes képviselőjét vagy gondnokát.

Az említett jogszabályhely (3) bekezdése alapján, a fogvatartott jogait csak annyiban lehet korlátozni, amennyiben az a szökés vagy elrejtőzés, a bizonyítási eszközök megváltoztatásának vagy megsemmisítésének megakadályozását, újabb bűncselekmény elkövetésének megelőzését, illetőleg az őrzés biztonságát, a fogda rendjének megtartását szolgálja.

A Testület ezen kifogás kapcsán ellentmondást tapasztalt a panaszos, illetőleg a rendőrség tényelődása között, amelyet nem tudott feloldani a rendelkezésre álló bizonyítékok segítségével. Így nem tudott egy olyan történeti tényállást kialakítani, amely során megvizsgálhatta volna a panaszos sérelmét. A Testület csak arra az álláspontra helyezkedhetett, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának a sérelme nem megállapítható azon kifogás kapcsán, mely szerint a panaszos kérése ellenére nem értesítették az ügyvédjét.

A fentiek alapján a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának a sérelme nem megállapítható.

V.

A Testület vizsgálata során megállapította, hogy a panaszos előállítására megfelelő jogalap birtokában került sor, így álláspontja szerint nem sérült a panaszos személyi szabadsághoz való alapvető joga az előállítás foganatosítása kapcsán. A Testület ezen kívül az előállítás időtartamát arányosnak találta, így atekintetben sem sérült a panaszos személyi szabadsághoz való joga. Az előállítás okának közlése kapcsán a Testület úgy véli, hogy a rendőrség eleget tett a jogszabályi kötelezettségének azáltal, hogy az előállítást megelőzően közölte a

panaszossal annak okát, tehát azt, hogy a [...] kerületi Rendőrkapitányság elfogató parancsot bocsátott ki el vele szemben, melyben elrendelte a panaszos elfogását és előállítását. A Testület álláspontja szerint a panaszos előállításának körülményei tekintetében a feloldhatatlan ellentmondásra tekintettel a panaszos emberi méltósághoz fűződő alapvető jogának a sérelme nem megállapítható. A Testület nem tartotta megalapozottnak az ellenszegülés megtörése végett alkalmazott bilincselést. Így a Testület álláspontja alapján a panaszossal szemben alkalmazott bilincselés sértette a panaszos emberi méltósághoz való jogát. A bilincselésre vonatkozó előzetes figyelmeztetés kapcsán tapasztalt, feloldhatatlan ellentmondásra tekintettel a Testület úgy határozott, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető jogának a sérelme nem megállapítható. A Testület nem tudta megállapítani a konkrét történeti tényállást a felek ellentmondó történeti tényállása miatt, így a Testület nem tudott állást foglalni abban a kérdésben, hogy a panaszost valóban jelezte-e egészségügyi problémáit. Minderre tekintettel a Testület úgy határozott, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető jogának a sérelme nem megállapítható. A Testület álláspontja szerint rendőrség eleget tett azon kötelezettségének, hogy a panaszos gondozásra szoruló, fogyatékos testvérérének felügyeletéről gondoskodjon. Így a Testület álláspontja szerint sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga. A Testület nem találta megalapozottnak a panaszos részrehajló rendőri intézkedésre vonatkozó állítását, így véleménye szerint a rendőrség nem intézkedett vele szemben részrehajlóan, így a Testület arra a konklúzióra jutott, hogy nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga. Továbbá a Testület álláspontja szerint a tapasztalt ellentmondásra tekintettel a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának a sérelme nem megállapítható azon kifogás kapcsán, mely szerint a panaszos kérése ellenére nem értesítették az ügyvédjét. Végezetül a rendőrök azonosítási kötelezettsége tárgyában a Testület álláspontja szerint a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme nem megállapítható, tekintettel a két fél tényelődása között feszülő, feloldhatatlan ellentmondásra.

A konkrét esetben megvalósult sérelem a Testület megítélése szerint – jellegénél fogva – eléri a súlyosság azon fokát, amely indokoltá teszi a panasz és az állásfoglalás megküldését az országos rendőrfőkapitánynak, ezért a Testület a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2016. június 2.

Dr. Lukács Tamás
elnök, testületi tag

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
előadó testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag